

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN,
L. G. M. BAAS BECKING, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.

No. 10.

Donderdag

3 December '14.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

BERICHT.

Uit de Redactie getreden:

W. F. E. VAN HASSELT.

Inhoud.

- W. F. E. van Hasselt, door R. D. J.
Sinterklaaswensch, door de Redactie.
De Oorlog.
Enkele opmerkingen over het wezen van den Oorlog,
door F. Reynst (slot).
Gedachten en Gedichten.
Van Klokken, door Johan Tendeloo.
Geen menschenziel heeft kracht zich vrij te maken,
door M. T. B.
Boekbespreking.
Kunst.
Tentoonstelling van Schilderijen.
Ingekomen boeken.
Technische Hoogeschool.
Nieuw Ingeschrevenen aan de T. H. (Vervolg).
Berichten en mededeelingen.

Oud-Redacteuren.

W. F. E. VAN HASSELT.

Nov. 1914, exit.

DE REDACTIE.

Heden ontviel ons de heer Willem François Ewoud van Hasselt, voorheen Redacteur van 't Studenten Weekblad. Wat wij door zijn verlies zullen missen behoeft voorzeker geen nader betoog en Gij S.-W. verslinders weet allen, wat hij voor U was, geweest is en nog zou kunnen zijn. Ja groot was hij in zijn grootheid, te midden der Redacteuren, die allen ook groot zijn.

Toen zijn bericht van heengaan kwam, heerschte droefheid alom, in de anders zoo vroolijke redactie-kraam en op alle gezichten kwam een onmiskenbare trek van diepgevoelde smart, die zulk een scheiden alleen te voorschijn roept.

Geen W. F. E. meer, die artikelen schreef en die van anderen afkamde, geen Van Hasselt meer, die op onnavolgbare wijze de drukproeven verbeterde en ons allen de baas bleef in de Nederlandsche spraakkunst en zoudt van zout kon onderscheiden.

Om U al zijn mooie karaktertrekken te noemen, zou me te ver voeren, daarom hebt U dan eigenlijk ook niets te maken, doch van zijn verstandelijke eigenschappen mag ik U de zin van W. F. E. voor de Wijsbegeerte niet onthouden.

O met hoeveel gevoel en innige wellust wierp hij zich toch op Kant en dergelijke en wist hij als Chrétien Melo Philosophique zegevierend de vermete aanvallen van de zich zijns gelijkdenkenden opmerkers af te slaan.

Dit alles is droef om te memoreeren, doch 't moet, wil de huidige Redactie in staat zijn voort te gaan in de ingeslagen richting. Daarom versterkt door 't schier onoverkomelijke verlies, sluiten we de gelederen en zien uit naar een volgend.

Zoo zullen we dan met opgewektheid 't geledene dragen en ons na de rouwtijd geheel verfrist aan den arbeid zetten, met een ijver, tevoren ongekend. Later, na de oogst van sappige vruchten als noten en bananen, zullen wij elkander de hand drukken, niets zeggen, doch denken: zijn heengaan was treurig, doch bijtijds; een hint had-ie niet noodig, zonder zijn verscheiden waren we niet als redacteur zoo hoog geklommen, daarom van harte geluk gewenscht met dit somber bericht.

R. D. J.

Sinterklaas goedheilig man
Breng ons nieuwe lezers an —
Ingezonden stukken
Die het hart verrukken,
Lange feuilletonnen
Geniaal verzonnen,
Zware hoofdartikelen
Die tot weerspraak priekelen,
Gedachten en gedichten
Fel als bliksemschichten,
Dat er iemand schelden gaat
Die de Delftsche smaak verstaat,
Dat de medewerkers
Komen uit hun kerkers,
Tusschen de bedrijven
Eens een stukje schrijven,
Dat het worde een manie —
Iedereen die zendt copie!
Dit wenscht

DE REDACTIE.

De Oorlog.

Enkele opmerkingen over het wezen van den oorlog, door F. Reynst.

(Slot).

Evenals sommige diersoorten in kudden leven, heeft ook de mensch onder den druk van honger en vrees horden of troepen gevormd. De natuurlijke en sociale selectie heeft zonder mededoogen die elementen uitgeroeid, welke de horden in hun strijd om het bestaan belemmerden. Het weerstandsvermogen van die oergroepen werd in hooge mate beheerscht door de hardnekkigheid van hun optreden.

In dien strijd tegen den ondergang moest een aanvalstactiek tegen de vijandige machten betere resultaten opleveren, dan een uitsluitend passieve verdediging, daar deze op den duur uitstel van executie betekende. Het behoeft geen verwondering te verwekken, dat hierdoor de agressieve eigenschappen bij den mensch bijzonder werden versterkt. De voor zijn voortbestaan gunstig werkende hoedanigheden bij intuïtie voelende, heeft de oermensch deze qualiteiten in 't nageslacht nog weten te versterken.

De heerschezucht richtte zich niet alleen tegen de dieren, maar noodzakelijker wijze ook tegen menschen en wel meer in 't bijzonder tegen andere stammen, omdat alleen in een combinatie het specifiek menschelijke tot meest complete uiting komt.

De met de botsingen gepaard gaande annexatie's leidden tot vermenging der stammen. De primitieve rassen verdwenen meer en meer, om plaats te maken voor de door de historie

ontstane volkeren. Ook thans vertoonen de nationaliteiten nog belangrijke afwijkingen, voornamelijk door het verschil in afkomst en ontstaanswijze.

De verschillende volkskarakters worden echter hoofdzakelijk beheerscht door de reeds genoemde geprononceerd uitgedrukte menselijke eigenschappen. Uit het feit, dat de mensch zich slechts heeft kunnen ontwikkelen door innige samenwerking, volgt, dat slechts een homogene combinatie tot maximum krachtsinspanningen in staat is. Het individu is slechts een element van het door strijd gevormde historische volk. Alleen bij een krachtig volk kunnen alle menselijke eigenschappen tot volle harmonische ontwikkeling komen. We zien dan ook steeds in de wereld-geschiedenis bij toonaangevende volkeren het intellect en gemeenschapsgevoel (vaderlandsliefde) tegelijkertijd met de agressiviteit in onafscheidelijke combinatie optreden.

Het op peil houden van die eigenschappen is een enkel volk niet eeuwig gegeven. Langzamerhand zal de harmonie verstoord worden. Meestal begint de degeneratie met een verlies aan durf, gemeenschapsgevoel, of agressiviteit.

Een naburig volk ontwikkeld zich meer en meer, voelt zich krachtig en wil van die kracht gebruik maken, omdat de agressiviteit juist daar tot de krachtigste uiting komt. De gevoelens worden tenslotte beheerscht door een gemeenschappelijk ideaal. Hoe meer de nationaliteit tot ontwikkeling komt, hoe krachtiger 't ideaal gevoeld wordt, hoe grooter de drang haar doel te bereiken, des te agressiever haar optreden.

Het achteruitgaande volk zal op elk gebied den invloed van den krachtigen buurman ondergaan. Langzamerhand voelt het zich in zijn bestaan bedreigd en wordt bang voor de bittere werkelijkheid. Het tracht zijne vrees te verstoppen achter sentimenteele gevoelens of spitsvondigheden en zinkt meer en meer, al luider jammerend en al meer klagend. Het ziet den strijd slechts als menschenlachten en materiele verwoestingen en voelt niet meer de zoo machtige ideële drijfveer, in staat de opoffering van 't individu ondergeschikt te maken, aan het bereiken van een abstract doel.

Op een gegeven oogenblik doet zich een conflict voor, plotseling gevolgd door een botsing. Het volk in achteruitgang poogt weerstand te bieden, maar heeft slechts een negatief doel voor oogen, n.l. niet ten onder te gaan. Alle onderdeelen van het staatsgebouw ondergaan een krachtproef, waarbij veel bezwijken zal, daar degeneratie steeds gepaard gaat met verwaarloozing van verschillende organen. Na een enkele botsing is in 't algemeen het drama nog niet afgelopen. Meerdere slagen volgen en ten slotte verdwijnt de staat, niet vernietigd door het zwaard van den tegenstander, doch door innerlijk fysieke en moreele degeneratie (Les peuples ne meurent que par suicide. Koning Willem II). Hetzelfde proces zal na eenigen tijd ook bij den overwinnaar plaats hebben. Steeds zal de zwakkere combinatie voor de sterkere moeten wijken, niet door de brute kracht, doch uitsluitend tengevolge van innerlijke verzwakking. Alleen een volk, waar de menselijke eigenschappen in volkomen harmonie aanwezig zijn, is in staat zich op den duur te handhaven. Wordt het evenwicht verbroken, of zijn de hoedanigheden relatief te zwak, dan zal een dergelijk volk verdrongen worden. De overgang van den eenen naar den anderen toestand heeft plaats onder krachtsverschijnselen, ten gevolge van de agressieve natuur der menschheid. Zoolang de evolutie haar weg zal volgen, zal de agressiviteit noodzakelijk een groote rol moeten spelen. Hierdoor ontstaan botsingen, die in wezen niets anders beteekenen dan oorlog. Vandaar de absolute noodzakelijkheid van den oorlog in een menschenwereld. Slechts door elk levende organisme te doen verdwijnen, is de eeuwige vrede mogelijk, doch in het rijk der levenden is het begrip strijd vast verbonden aan het begrip leven.

Gedachten en Gedichten.

Van Klokken.

Hoor, daar speelt een spel van klokken
Klokken vele . . . groot en kleen,
Hoog en leeg, langerokken . . .
Kort en stootend . . . al dooreen . . .
Hoor toch welk een wild gewarrel,
Welk een wondervreemd gedwarrel
Een getingel, een getokkel
Hel en schel,
Tampend, stampend,
Klagend, vragend
Bijkans alle klokken beng'len
En hun vreemde tonen meng'len
Zich dooreen

Zware, diepgetoonde klokken
Brommen grommende en grof.
Kleine smarte klokken tokken,
Droef en dof

And'ren weer, vol weemoed wiegen,
Traagzaam al maar op en neer
Galmend golven zij de sagen
Van 't verleden van weleer.

Droeve dreunt de klok der dooden
Zwaar belast, door 't groot getal
Van de velen, die daar vielen
Geen, die weer en keeren zal!

Gindsche klok daar is gebarsten
't Is of hare hengsels knarsten;
Voor het weggeteerde zeel,
Wordt de luienlast te veel
't Is de stem van 't Moederhart,
Rauw, gebroken door de smart
Weg haar vreugde, weg haar leven,
Geen en kan haar weere geven,
Wat het Vaderland haar nam
„Och . . . dat oorlog nimmer kwam!”

En die droeve smertewoorden,
Vinden bijval in accoorden
Van veel stemmen, die lijk zij,
Treuren om der dooden rij,

Mannen, vrouwen,
Allen rouwen.
In zoovele landen,
Heerscht d' ellend',
Zonder end.
Vele offers zijn gevallen

En die allen,
— Arme kerels! . . . Landsgetrouwen,
Mochten 't licht niet langer schouwen

Wat klokke klept er daar zoo snel?
Zoo rust'loos pijnlijk schel?
Het is de kleine klok van tijd,
Die voortjaagt tot in eeuwigheid.

Nog vele and're klokken luiden,
Elk heeft het hare te beduiden.

Eén enk'le klokke hangt nog stil
Het schijnt, dat ze niet spreken wil
Slap hangt het koord
Sinds lank heeft niemand haar gehoord

O, ging die klokke klinken! . . Rein,
En zuiver zou haar tale zijn,
Want „Vrede” is haar schoone klank,
Maar och, ze spreekt niet meer sinds lank

Want zie, die klokke is zoo zwaar,
Geen énk'el man kan luiden haar,
Daar zijn er meer voor noodig!

Welaan dan mannen, grijpt het zeel!
Pakt aan! Trekt allen in de maat,
Opdat die klokke luien gaat
Opdat haar zuiver belgeluid,
Kan klinken, heel ter waereld uit!

En als die klokke eenmaal gaat,
Waakt, dat ze niet weer stille staat!

JOHAN TENDELOO.

'T is all a chequer-board of Nights and days.
OMAR KHAYYAM XLIX.

Geen menschenziel heeft kracht zich vrij te maken
Zoolang het leven nog zijn schaakspel speelt,
Tot welken glans hij ook weet te geraken;
't Is niet zijn Ik, maar 't Lot dat hem beveelt.

Terwijl het wit het zwarte moet bestrijden
Is het zichzelf nooit zijn rol bewust
En zal de hand, den leider moeten lijden
Totdat het, mat gezet, weer in het doosje rust.

Het is wellicht het beste, arme slaven
 Ons maar te laten gaan, passief en onbedacht
 Want na de aardsche storm wacht ons een kalme haven.

Wat baat dan de pion naar d' overzij gebracht
 Zijn nieuwe rang? — We worden toch begraven
 Het leven brengt ons zelf het evenwicht — de Nacht.

M. T. B.

Boekbespreking.

DE INGENIEUR IN NED. INDIË OP
 TECHNISCH EN SOCIAAL GEBIED, door
 Ch. G. Cramer, c. i.

Een aardig boekje, waarin men eenigszins een denkbeeld krijgt van hetgeen den ingenieur in Indië wacht. Op Java heerscht sedert de laatste jaren een groote rijstschaaarschte en daar de rijstcultuur nauw samenhangt met het bevoelingswezen, is het duidelijk dat de irrigatie voor den Indischen ingenieur een zaak van nauwlettende aandacht moet zijn. Veel, zeer veel moet er te dien opzichte in Indië nog worden gedaan en betreurd moet worden, dat een vaste leerstoel voor irrigatie aan de T. H. nog ontbreekt.

Schrijver is van meening, dat de rijstschaaarschte leidt tot een duurderden levensstandaard en dat de inlander daardoor hooger erlangt. Ik moet echter opmerken dat de laatste twee jaar in de Preanger de koelieloonen beduidend zijn gestegen. Dit kan echter ook het gevolg zijn van de enorme uitbreiding van het inlandsch onderwijs op Java. De inlander voelt zich daardoor ook meer aangesproken tot geestelijken arbeid, waardoor natuurlijk het aanbod van arbeiders daalt.

Verder eischt de gezondheidstoestand in Indië nog dringende verbetering. Vooral de onvoldoende drinkwatervoorziening en faecalienafvoer, zijn de oorzaken van vele ziekten, als cholera, dysenterie en typhus, die jaarlijks vele slachtoffers maken. De jaarlijksche sterfte is in Indië in vergelijking met Europa, dan ook buitengewoon groot.

Dan komt Schrijver tot de kwestie van het tekort aan ingenieurs in Indië. Es ist eine alte Geschichte, sie bleibt aber immer neu. Ik voor mij ben van opinie, dat een groot contingent der Indische ingenieurs moet gerecrueteerd worden uit jongelui, die hun opleiding in Indië genoten hebben. Immers deze zullen vooral gedurende de eerste jaren, in Indië veel beter met Inlanders overweg kunnen en zich aan klimaat en levenswijze kunnen aanpassen, dan hun Hollandsche collega's, die nimmer in Indië zijn geweest.

Dit is echter onmogelijk, omdat het middelbaar onderwijs in Indië nog beperkt is tot de steden Batavia, Semarang en Soerabaja. Daardoor brengt het middelbaar onderwijs voor de Indische jongelui vele financiële moeilijkheden met zich. Immers de H. B. S. scholieren woonachtig in een andere stad, moeten dan in de kost, waardoor ze bovendien onttrokken worden aan het ouderlijke toezicht. Dit is de reden, dat slechts een gering aantal jongelui het eindexamen haalt. Dan komt nog de overtocht naar het moederland om de studies te Delft voort te zetten.

Naar ik meen is er echter een Gouvernementsbesluit aanhangig om jongelui, die met goed gevolg het eindexamen in Indië hebben afgelegd, goede cijfers voor wiskunde hebben behaald en zich verbinden willen voor den Indischen dienst, de eerste twee jaar van hun studie te Delft een beurs van f 600,— 'sjaars toe te kennen. Een vrije overtocht bovendien, zou niet ondienstig zijn, want deze is voor vele ouders ook een financiële aderlating.

Aan de meening van schrijver om de studietoelagen van f 1000,— 'sjaars, reeds bij den aanvang der studie te Delft toe te kennen, betuig ik ten volle mijn adhaesie.

Hoewel de regeering reeds eenige verbeteringen in de dienstvoorwaarden der Indische ingenieurs heeft aangebracht, zoo is het aanvangstractement van f 300,— 's maands toch nog niet in overeenstemming met hetgeen van hen gevergd wordt. Immers de aannemersstand, zooals wij die hier kennen en den ingenieurs een groote steun geeft, ontbreekt in Indië bijna geheel. De ingenieur moet daar geheel op eigen beenen kunnen staan en zich dikwijls moeten behelpen. Bovendien moet hij een sterk gestel hebben, om het dikwijls moordende klimaat te weerstaan.

Er ligt in Insulinde een reusachtig arbeidsveld voor ons open, waaraan we al onze krachten kunnen wijden, maar royale financiële tegemoetkoming moet goed maken, het vele wat er van ons geëischt wordt.

C. V.

Kunst.

Tentoonstelling van Schilderijen.

We waren heden tegenwoordig bij de opening van de tentoonstelling van etsen, aquarellen en teekeningen van B. A. Bongers, kunstschilder alhier ten zijnen huize. Het is in dezen tijd geen ongewoon verschijnsel, dergelijke particuliere tentoonstellingen. In Laren o.a. heeft kort geleden zooiets plaats gehad. In het buitenland is het echter reeds lang gebruik. Zeer bezienswaard is deze salon om meer dan één reden. In de eerste plaats omdat er werk van zeer verschillend genre gegeven wordt, waaruit toch weer een krachtige eenheid spreekt. Indien systematiseren van Bongers werk mogelijk ware, zouden we drie groepen scherp onderscheiden. In de eerste plaats is er een groep krijtteekeningen, die met waterverf opgewerkt zijn. Dit lijkt ons vooral op zijn plaats bij de behandeling van oude buurtjes e.d., waarbij de plotselinge kleuren verrassingen zijn tusschen de zwarte verwordende rookgetinte gevels. We noemen als stukken, die ons bijzonder troffen de St. Nicolaaskerk te Amsterdam, de Waag en vooral de Maas bij Rotterdam. Hier komt ons het grijzige water voor als bijzonder geslaagd. In dit genre valt ook de Oudezijds Achterburgwal, waarbij de waterverfkleur net de zware toon van het krijt opheft, zonder de rust van het geheel te storen. In zijn aquarellen vinden wij de meeste bevrediging. Het meisjeskopje o. a. is wel zoo geslaagd, dat het volgens ons geheel boven de materie uit is.

Dit in tegenstelling met zijn krijtteekeningen, waarin hij voor ons juist de schoonheid der materie wil ontwikkelen.

Met dezelfde piëteit behandeld zijn „de oude man met de viool” en „portret van een ouden man.”

Noemen we nog de waterverfstukken „grachtje bij Dordrecht” waarbij het late middaglicht de daken onwezelijk oranje doet schijnen. Ook „de dromedaris te Enkhuizen” bezit rustige qualiteiten. Wat betreft zijn etsen, deze brengen ons dezelfde illusie als de krijtteekeningen. De montelbaansche toren geeft een typisch Hollandsch monumentje weer, dat rustig tegen de grijze lucht staat. Over het algemeen kunnen we zeggen, dat deze tentoonstelling een bezoek overwaard is en we raden de kunstliefhebbers onder onze lezers dan ook ten eerste aan, deze merkwaardige verzameling te bezoeken.

Ingekomen boeken.

JEANNE REINEKE VAN STUWE, SINT HUBERTUS,
 Roman van het Groene Gilde.

L. J. VEEN, Amsterdam.

Technische Hoogeschool.

Nieuw ingeschrevenen aan de T. H.

(Vervolg).

U. S. F. Joustra, E. Hugo de Grootstraat 62, Delft.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 November 1914, No. 18889, Afdeeling O., is voor het tijdvak van 1 December 1914, tot en met 31 Augustus 1915, benoemd tot assistent voor de geologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, Dr. P. W. Hubrecht.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 November 1914, No. 18816², Afdeeling O., is voor het tijdvak van 1 December 1914 tot en met 31 Augustus 1915, benoemd tot assistent voor de technische hygiëne aan de Technische Hoogeschool te Delft, W. H. J. Vethake, scheikundig ingenieur te 's Gravenhage.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 November 1914, No. 18886¹, Afdeeling O., is te rekenen van 16 November 1914, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de technische hygiëne, aan Dr. J. D. Ruys, scheikundig ingenieur.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 25 November 1914, No. 18997, Afdeeling O., is met ingang van 1 December 1914, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool aan G. Molsheimer Jr.

Berichten en Mededeelingen.

D. S. V. „ONZE KOLONIËN”.

Lezing met lichtbeelden, op Dinsdag 8 December 1914, in Zaal 32 der T. H. (Hoofdgebouw). Aanvang 8 uur.

Spreker: Dr. H. H. Zeylstra F.zn., Dir. Koloniaal Landbouwk. Museum te Deventer.

Onderwerp: „De Europeesche Landbouw in Nederlandsch-Indië”.

Adresveranderingen.

Men wordt beleefd doch dringend verzocht eventueele adresveranderingen bij den Uitgever, Binnenwatersloot 33, op te geven.

ADVERTENTIËN.

Grootste sorteering Geschenken

VOOR

St. Nicolaas en Kerstmis.

H. MEEUWS
FIJNE VLEESCHWAREN
en DELICATESSEN,
OUDE DELFT 111.
TELEFOON 157.

Ter overname aangeboden:

een Benedenvoorkamer

tegen verminderden prijs.

Adres VAN LEEUWENHOEKSINGEL 5.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Schrijfmachines

Nieuw van af f 140.—

Gebruikt „ „ f 40.—

In Huur f 5.— per maand.

A.J. PRINS, Choorstr. 4

H.H. Amateur-Fotografen.

Het beste Goedkoopste adres voor Uw inkoop te doen

IS, WAS en BLIJFT

65 BRAB. TURFMARKT 65,

gij bespaart minstens 25%.

Speciale inrichting voor VERGROOTINGEN en SPOED-BESTELLINGEN voor ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Verschenen bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33 — DELFT

Leerboek der Toegepaste Mechanica

DOOR

Prof J. KLOPPER c. i.

Derde Deel.

Prijs f 10.—

Het werk is hiermede compleet,
en kost de 3 deelen te samen f 32.—

Firma A. HOOGENDIJK Jzn., Vlaardingen.

De laatste jaren betrokken enkele der Nederl. Studenten-Societeiten van onze firma de onderstaande merken.

Roode en Witte Portwijn, No. 1 en No. 2,
(echte Douro-wijn).

Oude Genever, (het bekende merk: „De Bataviaan”).

Champagne „Queen”. (Demi sec en Dry Engelsch type)

Pale Sherry No. 21.

Morellen op Brandewijn.

Groene Peppermint, (fijne, pittige dessert likeur.)

Bordeaux Wijnen, (zeer lichte en zwaardere tafelwijn.)

UIT ONZE STERÉLISATIE-INRICHTING.

BRAADHOEN in gelei (chicken in Yelly), FAZANT en LIJSTERS gesteriliseerd in blikken à 1 en 2 Kilo's Bruto. (Bij opening onmiddellijk voor het gebruik gereed als koude schotel). HAM en CHICKEN in glazen potten.

VOLLEDIGE PRIJSCOURANTEN WORDEN GAARNE TOEGEZONDEN.

Onze BODEGA'S „OPORTO” zijn gevestigd te AMSTERDAM, Damrak 92, te ROTTERDAM, Plan C en te 's GRAVENHAGE, Hoogstraat 38.